

Arrest

nr. 133 171 van 13 november 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 april 2014 tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 13 juni 2014 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. VANHOECKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 4 juli 2012 een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie en dit in functie van de Belgische partner met wie haar moeder een verklaring van wettelijke samenwoning aflegde.

1.2. Verzoekster verkrijgt op 5 februari 2013 de F-kaart.

1.3. Op 14 april 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoekster op 13 mei 2014 ter kennis worden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

*Naam: [B.]
Vooma(a)m(en): [S.]
Nationaliteit: Algerijnse
[...]*

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater van de wet van 15.12.1980

§1,4° het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis §2, eerste lid, 1° (gelijkwaardig aan het huwelijk) of 2° (verklaring wettelijke samenwoning), wordt beëindigd of er is geen gezamenlijke vestiging meer.

Het geregistreerd partnerschap tussen de moeder en de stiefvader, dat werd afgesloten op 27.06.2012, werd stopgezet op 06.02.2013, daags nadat betrokkene zijn F kaart verkregen had.

Onze diensten vroegen het socio-economisch onderzoek op. Dit werd aan betrokkene betekend op 19.09.2013. Als een bewijs van integratie legt betrokkene een arbeidscontract voor van bepaalde duur voor deeltijdse prestaties. Dit contract is niet vergezeld van loonfiches.

Daarnaast legt betrokkene een bewijs voor dat hij een rekening opende bij Fortis en bewijzen dat hij aangesloten is bij de mutualiteit. Dit formaliteiten die elke werknemer verplicht is te vervullen en kunnen niet gezien worden als een bewijs van integratie.

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af.”

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een vierde middel de schending aan van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en “de Mededeling van de Europese Commissie van 2.7.2009”.

Zij licht het middel toe als volgt:

“Artikel 42 quater bepaalt:

“Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

De DVZ geeft duidelijk geen rekening gehouden met bovenstaand lid van artikel 42 quater, alvast geen ernstig onderzoek gedaan en geen enkele, laat staan aanvaardbare, motivering dienaangaande.

Verzoekster kwam op zeer jeugdige leeftijd naar België: 16 jaar. Zij woonde steeds bij haar moeder, en was steeds ten laste van haar moeder, zonder ooit ten laste te zijn van de gemeenschap. Zij heeft nooit OCMW genoten. Zij heeft trouwens zelf gewerkt op de Belgische arbeidsmarkt, in de horeca, wat een knelpuntberoep is.

Verzoekster steeds ten laste van haar moeder. Op het ogenblik van de aanvraag was hij dan ook volledig ten laste van zijn moeder.

Zij heeft geen enkele binding meer met Algerije, waar zij op zeer jeugdige minderjarig leeftijd naar België kwam. Zij kan aldaar nergens terecht en heeft enkel familiale binding in België met haar moeder.

De DVZ deed in casu geen enkel onderzoek naar de feitelijkheden en de concrete situatie van verzoekster.

Het is dan ook duidelijk dat de bestreden beslissing flagrant artikel 40quater schendt. Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

3.2. Verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

“De concrete kritiek van verzoekende partij bestaat eruit dat geen rekening zou zijn gehouden met tal van elementen, die zij (ongestaafd) uiteen zet bij de toelichting van haar middel. Er zou geen ernstig onderzoek zijn gevoerd.

Verweerder laat gelden dat op 19.09.2013 aan verzoekster werd gevraagd om alle nuttige informatie over te maken in het kader van een onderzoek op grond van art. 42quater, § 4 Vreemdelingenwet.

De stukken die verzoekster in antwoord op die vraag heeft overgemaakt, werden besproken in de bestreden beslissing. Deze motieven worden door verzoekende partij onverlet gelaten.

Verzoekende partij verwijst naar bijkomende elementen, doch ter zake noopt zich de vaststelling dat geen van deze aanvullende omstandigheden door verzoekende partij werden aangewend in antwoord op de vraag van 19.09.2013, zodat aan de gemachtigde van de Staatssecretaris niet kan worden verweten hiermee geen rekening te hebben gehouden.

Gezien de inhoud van de duidelijke vraag die ter zake aan verzoekende partij werd gesteld op 19.09.2013, kwam het in de eerste plaats aan verzoekende partij zelf toe om zich ter zake te bekwamen en de nodige stukken over te maken.

Verzoekende partij slaagt er niet om, rekening houdend met de werkelijke stukken van het administratief dossier, aan te tonen dat de gemachtigde van de Staatssecretaris bij het nemen van de bestreden beslissing art. 42quater Vreemdelingenwet zou hebben geschonden.

Het vierde middel kan evenmin worden aangenomen.”

3.3. De beslissing tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden is gegrond op artikel 42quater, § 1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :

[...]

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

[...].”

Het derde lid van artikel 42quater, § 1 van de Vreemdelingenwet – ten tijde van het nemen van de bestreden beslissingen het tweede lid van deze bepaling – luidt verder:

“Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Verweerder motiveert in de beslissing tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, wat de toepassing betreft van artikel 42quater, § 1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet, dat het geregistreerd partnerschap tussen verzoeksters moeder en haar Belgische stiefvader werd stopgezet op 6 februari 2013. Betreffende het onderzoek waaraan wordt gerefereerd in artikel 42quater, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet stelt verweerder verder dat verzoekster in dit verband enkel een arbeidscontract van bepaalde duur voor deeltijdse arbeid voorlegde, een bewijs dat zij een bankrekening opende en bewijzen van aansluiting bij de mutualiteit. Hij weerhield deze stukken niet als bewijs van bijzondere integratie die zich verzetten tegen een beëindiging van het verblijfsrecht.

Het is niet betwist dat de beslissing tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden werd getroffen binnen de termijn bedoeld in artikel 42quater, § 1 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster betwist evenmin dat zij zich bevindt in de situatie voorzien in het eerste lid, 4° van deze bepaling waarin haar verblijfsrecht kon worden beëindigd.

Wel betoogt verzoekster, onder verwijzing naar artikel 42quater, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, dat zij op zestienjarige leeftijd naar België kwam om haar moeder te vervoegen, dat zij steeds bij haar moeder inwoonde en dat zij ook steeds ten laste was van haar moeder. Zij geeft aan dat verweerder wat dit gegeven betreft geen ernstig onderzoek heeft gedaan.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeksters moeder gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Niettegenstaande verzoekster op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissingen negentien jaar oud en dus meerderjarig was, blijkt ook dat zij sinds haar 16 jaar in het Rijk verblijft bij haar moeder en zij ook op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissingen nog inwoonde bij haar moeder. Uit het dossier blijkt niet dat zij op dat ogenblik reeds een eigen gezin had gesticht of (financieel) onafhankelijk was van haar moeder.

De Raad stelt vast dat verweerder reeds kennis had van voormelde gegevens – deze zijn immers voorhanden in het administratief dossier –, zodat niet blijkt dat verzoekster op dit punt nog stukken diende voor te leggen opdat hij hiermee rekening kon houden. Overeenkomstig artikel 42quater, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet dient te worden aangenomen dat verweerder rekening dient te houden met alle in dit verband relevante elementen die blijken uit het individuele dossier.

Artikel 42quater, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet voorziet uitdrukkelijk dat verweerder bij het nemen van een beslissing tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in voorkomend geval, rekening moet houden met de gezinssituatie in België. In casu blijken, zoals reeds aangehaald, uit het administratief dossier ernstige aanwijzingen van een gezinsband in het Rijk tussen verzoekster en haar moeder, die gemachtigd is in het Rijk te verblijven. Noch uit de beslissing tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden noch uit het administratief dossier blijkt evenwel dat deze gezinsband, of minstens de ernstige aanwijzingen hiertoe op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissingen, mee in rekening werd gebracht en enig onderzoek of enige afweging in dit verband werd doorgevoerd.

Verzoekster kan aldus worden gevolgd waar zij betoogt dat verweerder is tekortgeschoten in de op hem rustende verplichting vervaardigd in artikel 42quater, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden.

Nu verzoekster als gevolg van de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden terugvalt op de situatie waarin zij opnieuw verblijfsgerechtigd is in België, dringt de vaststelling zich op dat in deze situatie ook de grondslag van het bevel om het grondgebied te verlaten vervalft. Een goede rechtsbedeling vereist aldus dat ook het bevel om het grondgebied te verlaten uit het rechtsverkeer wordt gehaald middels een nietigverklaring.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 april 2014 tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS